

8.9.2008

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE HASSELT, VIJFDE KAMER, HEEFT HET VOLGENDE
VONNIS UITGESPROKEN :

Gr. nr.

Rep. nr.

IN ZAKE A.R. nr.07.1934.A

De burgerlijke vennootschap onder de vorm van de Cooperatieve Vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AUVIBEL, KBO nr. 0453.673.453, ingeschreven in het register der burgerlijke vennootschappen te Brussel onder nummer 2.756, waarvan de vennootschapszetel gevestigd is te 1000 Brussel, Vilain XIV straat, 53 – 55,

eiseres, vertegenwoordigd door Mr. G. Van Grieken loco Mr. D. Harmel, advocaat te 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe, De Broquevillelaan, 116/b 15,

tegen:

GMBH, vennootschap naar Duits recht, BTW DE
met zetel te D – 52064 Aachen (Duitsland),

verweerder, vertegenwoordigd door Mr. advocaat te

8.9.200807.1934.Ablad 2

VOLGT HET VONNIS:

Gelet op:

- het geregistreerd exploit van dagvaarding van gerechtsdeurwaarder Dorothea Hendrickx, met standplaats te Sint-Lambrechts-Woluwe, van 24 juli 2007;
- de beschikking van 11 september 2007 tot regeling van termijnen en bepaling van rechtsdag, bij toepassing van art. 747, §1 Ger.W.;
- de conclusies en de stukken van partijen.

I. Voorgaanden en vorderingen:

Op 29 januari 2007 stelde Diane Huysmans, agente voor vaststellingen in verband met inbreuken op het auteursrecht en de naburige rechten op de stand 895 van hal C, van de Zwarte Markt te Tessenderlo,, volgens haar proces-verbaal, vast dat verweerster, de vennootschap naar Duits recht GmbH, blanco gegevensdragers (400 CD's en 1.730 DVD's) te koop aanbood.

Op basis van de vaststellingen van agente Diane Huysmans factureerde eiseres het bedrag van € 1.132,82 aan verweerster.

Bij brieven van 19 februari 2007 en 1 maart 2007 maande eiseres verweerster aan in betaling van voormelde factuur.

Bij mailbericht van 15 maart 2007 betwistte verweerster de vordering van eiseres. In het daaropvolgende mailverkeer beriep verweerster zich op de onjuistheid van de vaststellingen van eiseres. Volgens haar betrok zij op 28 januari 2007 een stand in hal D en niet meer in hal C.

Bij exploit van 24 juli 2007 liet eiseres overgaan tot dagvaarding in kortgeding teneinde te laten vaststellen dat verweerster een inbreuk pleegde op art. 55 van de auteurswet en op het K.B. van 28 maart 1996 betreffende de vergoeding voor auteurs, uitvoerende kunstenaars en producenten van fonogrammen en audiovisuele werken voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, en teneinde de stopzetting van deze handelingen te bekomen.

Bij beschikking van de voorzitter van deze rechtbank, zetelend in kortgeding, van 10 januari 2008 werd de vordering in kortgeding van eiseres ongegrond verklaard met de motivatie dat verweerster op aannemelijke wijze kon waarmaken dat zij op het ogenblik van de vaststellingen niet de uitbaatster was van stand 895, hal C.

8.9.200807.1934.Ablad 3

Bij exploit van 24 juli 2007 liet eiseres eveneens tot dagvaarding ten gronde overgaan.

Vermits, ingevolge art. 748bis Ger.W., de laatste conclusies van een partij de vorm aannemen van syntheseconclusies en, voor de toepassing van art. 780, eerste lid, 3°, alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusies neerlegt, vervangen, vordert eiseres volgens haar op 20 november 2007 ter griffie neergelegde besluiten:

- betaling van de som van € 1.132,82, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten, uit hoofde van achterstallige vergoedingen;
- betaling van de wettelijke boete ten belope van € 2.265,64, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten;
- overmaking, binnen de 10 dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis, van de maandelijkse aangiftes zoals voorzien in artikel 5 van het K.B. van 28 maart 1996 evenals van alle informatie en documenten nodig voor het berekenen van de vergoeding voor kopiëren voor eigen gebruik, en dit onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag uitstel;
- betaling van de vergoeding voor kopiëren voor eigen gebruik, berekend volgens de wettelijke bepalingen en op basis van bovenvermelde informatie en documenten, en dit binnen de 15 dagen na aanmaning door eiseres;
- betaling van de aanmaningskosten ten belope van € 12,50 en de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

II. Beoordeling:

1. Verweerster roept geen middelen van niet-ontvankelijkheid in en de rechtbank bemerkt geen redenen die tot ambtshalve op te werpen onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid aanleiding zouden kunnen geven.

De vordering van eiseres dient dan ook ontvankelijk verklaard te worden.

2. Ingevolge art. 74 van de auteurswet kan eiseres het bewijs van de verkoop van blanco gegevensdragers door verweerster leveren met de vaststellingen van een door de beheersvennootschap aangewezen persoon die erkend is door de minister bevoegd voor het auteursrecht en beëdigd is overeenkomstig art. 572 Ger.W.

Verweerster betwist niet dat Diane Huysmans, op wiens vaststellingen eiseres zich baseert om haar vordering te stellen, een dergelijk erkend en beëdigd persoon is, van wie de vaststellingen gelden tot het bewijs van het tegendeel.

8.9.2008

07.1934.A

blad 4

Volgens het proces-verbaal van 29 januari 2007 van voormelde aangewezen persoon bevond verweerster zich op 28 januari 2007 op stand 895, hal C, van de Zwarte Markt te Tessenderlo en bood zij blanco gegevensdragers te koop aan.

Verweerster argumenteert dat voormeld proces-verbaal nietig is en verwijst hiervoor naar art. 47bis W.Sv. en de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Art. 47bis W.Sv. heeft evenwel betrekking op de wijze waarop de procureurs des konings handelen in de uitoefening van hun ambt (Afdeling II van hoofdstuk IV van het W. Sv.), terwijl de vaststellingen die Diane Huysmans, aangewezen door eiseres noteerde, niet kaderden in een strafrechtelijk opsporingsonderzoek.

De door verweerster ingeroepen bepalingen zij derhalve niet van toepassing en het proces-verbaal van vaststelling van 29 januari 2007 is dan ook niet door nietigheid aangetast.

3.1. Ingevolge art. 74 van de auteurswet gelden de vaststellingen van de door eiseres aangewezen persoon tot het tegendeel bewezen is.

Diane Huysmans stelde op 28 januari 2007 vast dat op stand 895, hal C, van de Zwarte Markt 400 CD's en 1.730 DVD's te koop werden aangeboden, zijnde producten die vallen onder artikel 55 van de wet betreffende het auteursrecht en naburige rechten, waarvoor geen aangifte werd gedaan.

Uit het inschrijvingsformulier 017183 (stuk 8 van eiseres) blijkt dat verweerster op die datum aldaar voormelde standplaats had voor de verkoop van "computermateriaal".

Mevrouw S. I. (S. C. I.-A. volgens verweerster, dochter van haar zaakvoerder) verklaarde dat het ging om goederen van verweerster, de GmbH, die nog een tweede stand op de beurs had. Zij toonde een factuur van de GmbH.

3.2. Gelet op voormeld art. 74 van de auteurswet dient verweerster te bewijzen dat de vaststellingen van Diane Huysmans onjuist zijn en de aangetroffen gegevensdragers haar niet toebehoorden.

Verweerster argumenteert dat zij op 26 januari 2007 verhuisde naar hal D en zij dus op 28 januari 2007 geen standplaats meer had in hal C. De standplaats in hal C zou op 28 januari 2007 gebruikt zijn door S. I. A. dochter van de zaakvoerder van verweerster, die er textiel verkocht. A. U. K. zou, naast de standplaats waar S. C. I.-A. textiel verkocht, eigen computermateriaal verkocht hebben.

8.9.2008

07.1934.A

blad 5

Verweerster stelt verder dat de vermelding dat zij twee standplaatsen zou gehad hebben onmogelijk juist kan zijn, vermits uit het schrijven van 2 september 2007 van de Zwarte Markt (stuk 4 van haar bewijsbundel) blijkt dat elke standhouder met één BTW-nummer slechts één stand van maximum 8 lopende meter kan huren.

3.3. Uit de bijgebrachte inschrijvingsformulieren 017183 (stuk 8 van eiseres) en 017438 (stuk 2 van verweerster) blijkt immers dat de GmbH op 28 januari 2007 een stand had zowel op nr. 895 in hal C als in hal D.

De verklaring die namens de Zwarte Markt werd opgesteld op 2 september 2007 – acht maanden na de feiten en nadat verweerster reeds gedagvaard was – en die zou moeten aantonen dat elke standhouder slechts één stand van maximum 8 lopende meter kon huren, kan niet als waarachtig aanvaard worden.

Uit de door partijen bijgebrachte inschrijvingsformulieren blijkt immers dat er méermaals standen van meer dan 8 lopende meter verhuurd werden. Ondermeer de stand in hal C, waarvan verweerster niet betwist dat zij deze de vorige zondagen van de maand januari 2007 wel in gebruik had, was een standplaats van 11 lopende meter.

Zelfs indien verweerster op 26 januari 2007 verhuisde naar hal D en de dochter van haar zaakvoerder op haar vorige stand in hal C op 28 januari 2007 textiel verkocht, betekent dit niet dat de gegevensdragers in kwestie, waarvan de aanwezigheid alsdan wel degelijk op stand 895 van hal C werd vastgesteld, niet aan verweerster zouden hebben toebehoort.

Mevrouw S C -A stelde zelf dat zij toebehoorden aan verweerster, die alsdan effectief een tweede stand had op de beurs.

De agente van eiseres maakte trouwens geen melding van enige textielverkoop op stand 895.

De huidige bewering van verweerster, dat de aangetroffen gegevensdragers toebehoorden aan A U : K , een kennis van S C -A , en door deze ten persoonlijke titel werden verkocht, kan niet aanvaard worden.

Verweerster maakte destijds van dit gegeven in haar mailberichten van 21 en 23 maart 2007, waarbij zij tegen de invordering van eiseres protesteerde, geen enkele melding. De eenzijdige verklaring van de betrokken persoon A U : K – voor het eerst opgesteld na dagvaarding – kan evenmin als bewijskrachtig aanvaard worden.

Bovendien brengt verweerster geen enkel bewijs bij dat voormelde persoon, naast de stand van S C -A , een standplaats zou gehuurd hebben voor de verkoop van dergelijke gegevensdragers. Zelfs indien S C -A volgens verweerster zou toegelaten hebben dat hij deze goederen

8.9.2008

07.1934.A

blad 6

verkocht op een gedeelte van haar stand is dit in strijd met de eigen verklaring die deze dame aan Diane Huysmans op 28 januari 2007 gaf.

4. Gelet op het voorgaande levert verweerster het ingevolge art. 74 van de auteurswet vereiste tegenbewijs van de vaststellingen van de door eiseres aangewezen persoon niet.

Eiseres vordert derhalve terecht betaling van de achterstallige vergoedingen. Het hiervoor gevorderde bedrag van € 1.132,82 wordt cijfermatig door verweerster niet betwist.

De vordering van eiseres kan op dit onderdeel dan ook gegrond verklaard worden.

5. Ingevolge art. 80, laatste lid van de auteurswet zijn de bepalingen van hoofdstuk XI van de wet van 3 juli 1969 houdende invoering van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde van toepassing op de overtredingen van de bepalingen van de hoofdstukken IV tot VI en op de overtredingen van hun uitvoeringsbesluiten, waarbij de term "belasting" wordt vervangen door "vergoeding".

Ingevolge art. 70,§1 van het BTW-wetboek bedraagt de op te leggen boete het dubbele van de ontdoken rechten.

Alhoewel de rechter omtrent de op te leggen boete in principe over een toetsingsrecht beschikt, betwist verweerster, ook in ondergeschikte orde niet, de hoegrootheid van het bedrag van de gevorderde boete, zijnde € 2.265,64, zodat de vordering van eiseres ook desbetreffend gegrond dient te worden verklaard.

6.1. Op het overige deel van de vordering van eiseres, namelijk het opleggen van de verplichting aan verweerster om de maandelijkse aangiftes in te dienen en de daaruit verschuldigde vergoedingen te betalen, kan niet worden ingaan.

Het betreffen wettelijke verplichtingen waaraan verweerster, in voorkomend geval, uit hoofde van deze bepalingen zelf dient te voldoen. Eiseres heeft derhalve geen belang om verweerster hiertoe in het algemeen bij vonnis te laten veroordelen, zonder naar concrete inbreuken op deze wettelijke verplichtingen te verwijzen.

6.2. De aanmaningskosten ten bedrage van € 12,50 worden niet bewezen. Deze worden trouwens enkel gevorderd in de eerste ingebrekestelling van eiseres van 19 februari 2007 en niet meer in de latere aanmaningen.

8.9.2008

07.1934.A

blad 7

7. Wat betreft de kosten van de procedure dient rekening gehouden te worden met de inwerkingtreding van de wet van 21 april 2007, betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten van een advocaat, en de onmiddellijke toepassing van deze wet op alle hangende gedingen vanaf 1 januari 2008 (artt. 13 en 14).

Gelet op de waarde van het geschil (€ 1.132,82 + € 2.265,64) dient deze minimum rechtsplegingsvergoeding ten voordele van eiseres bepaald te worden op € 650,00.

8. Er is geen reden om huidig vonnis voorlopig uitvoerbaar te verklaren, zoals gevorderd wordt door eiseres. Haar verzoek hiertoe is niet gemotiveerd en er zijn geen redenen om aan te nemen dat het in casu noodzakelijk is om af te wijken van het principe vervat in art. 1397 Ger.W.

* * *

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

OM DEZE REDENEN:

De rechtbank, rechtdoende op tegenspraak:

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt verweerster, de vennootschap naar Duits recht, GmbH, om aan eiseres, de c.v.b.a. Auvibel, het bedrag van € 1.132,82 te betalen, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf 24 juli 2007, datum van dagvaarding, uit hoofde van achterstallige vergoedingen.

Veroordeelt verweerster, de vennootschap naar Duits recht, GmbH, om aan eiseres, de c.v.b.a. Auvibel, het bedrag van € 2.265,64 te betalen, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf 24 juli 2007, datum van dagvaarding, als boete.

Veroordeelt verweerster tot de kosten van het geding. Stelt deze kosten ten voordele van eiseres vast op € 551,18 kosten dagvaarding en € 650,00 rechtsplegingsvergoeding.

8.9.2008

07.1934.A

blad 8

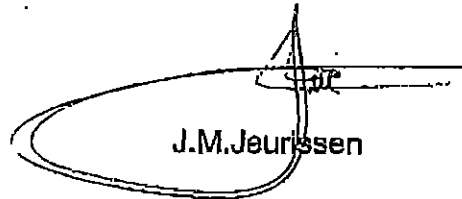
Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting van de vijfde kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op **8 SEPTEMBER 2008**, alwaar zetelden:

De Heer J.M. JEURISSEN, enige rechter,

De Heer R. DEFRAINE, griffier.

R.Defraine

J.M.Jeurissen